

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Austvarshavende: Otto Gornitzka.
Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri.

Udgaar i et Antal af 1600 Eksemp.
og forsendes gennem Postvæsenet
til alle Hjem i Allinge-Sandvig,
Olsker, Rutsker, Ro og Klemensker

Nr. 286

Fredag den 14. Marts 1919

7de Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Ro og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
har den største Udbredelse i Nordre Herred
ulfrer læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for høist til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
oplyser gennem Bekendtgørelser af enhver Art
saa som Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvårlig.

Muhamedanismen i Turkestan.

—o—

Den bosiddende Befolkning i Turkestan bekender sig ligesom Kirgiserne til den muhamedanske Tro. Men medens Kirgiserne egentlig kun er Muhamedanere af Navn, særpæger en stor Del af Turkestans bosiddende Befolkning sig ved stor Fanatisme. Denne Fanatisme næres hovedsagelig af de saakaldte Reis, Duwanas og Ischanen, af hvilke de første dog helt er afskaffet i de russiske Besiddelser, og ogsaa i det øvrige Turkestan har mistet en Del af deres Indflydelse.

Disse Reis var i deres Magtperiode en Slags Embedsmænd, der var ansatte af Regeringen til at vaage over den strenge Overholdelse af Forskrifterne og Koranen og til at straffe de lunkne og ligegyldige. I dette Øjemed var de forsynet med en mægtig Pisk, lavet af brede, svære Læderremme, fæstet til et Træhaandtag, og med denne piskede de ubarmhærdigt løs paa dem, der vægtede sig ved at aflægge Besøg i Moskeen, og paa de Købmænd i Bazaren, der ved falsk Vægt snød Publikum. De var ogsaa en Slags Vogtere over Sædeligheden og straffede overordentlig strengt Overtrædelser paa dette Omraade. Da de imidlertid var let bestikkelige, blev dog kun saadanne straffet, som ikke havde Penge til at købe sig fri for. Stadig klynger de sig til Magten og søger ved fanatiske Bønner og Besværgelser at vedligeholde deres Indflydelse paa Mængden.

Duwanas er i Turkestan det samme som Deiwisher i andre muhamedanske Lande. De lever i klosterligt Fællesskab og i Reglen Celibat. De findes i temmelig stort Antal, og paa Bazarer og Markeder træffer man hele Flokke af syngende og skrigende Duwanas, der formelig brandskatter Publikum. Deres Indflydelse og Anseelse er stor, hvilket er meget mærkværdigt, thi noget mere simpelt og uforskammet end disse Mennesker kan man vanskelig forestille sig. Det er i Reglen dogne og uduelige Subjekter, som forsøger at leve paa de troendes Bekostning, i Stedet for at tjene deres Føde ved hæderligt Arbejde. De staar i moralsk Henseende paa

det lavest mulige Standpunkt, er hengiven til Nydelsen af Opium, samt til alle Slags unaturlige Laster. Af Beregning giver de sig ud for at være store Fanatikere og opflammer ved Taler, som de i skrigende Toner holder paa Gader og Stræder, Folket til Fanatisme og til et blindt Had mod anderledes troende. I de russiske Besiddelser er det dem forbudt at tale offentlig. De lever kun af Almisser, hvilke de paa en fræk, og uforskammet Maade indsamler eller rettere sagt inddriver. At vise Taknemlighed for en Gave kender de ikke noget til, de indbilder de godtroende Muhamedanere, at det er en Velgerning, de viser dem ved at tage mod Hjælp og derved lade Giveren faa Lejlighed til at gøre en Gud velbehagelig Gerning.

Deres Dragt bestaar af en Slags Kutte, der holdes sammen ved et Reb, og er lavet af Lapper i alle mulige Farver og Former. Enkelte Steder paa Dragten ser man forsætlig tilsatte Pjalter, medens store Huller andre Steder lader det blotte Legeme komme til Syne.

Saa snart en Duwana faar en ny Kutte, klipper han den nemlig selv i Stykker paa passende Steder og sætter de ønskede Pjalter fast paa den. Linned gaar disse Mennesker slet ikke med, og Strømper og Sko er ligeledes ukendte Genstande for dem, idet de enten gaar paa bare Fødder eller i store uformelige Tøfler.

En hel anden Rolle end Duwanas spiller Ischanerne, som af mange rejsende fejlagtigt bliver antaget for muhamedanske Præster. Egentlige gejstlige som hos de Kristne har Muhamedanerne overhovedet ikke. Ischanerne lever ligesom Duwanerne paa de troendes Bekostning, men de er stolte og fornemme og har stort Ry for Fromhed og Hellighed. De tilbringer deres Dag i Moskeerne eller ved en eller anden hellig Mands Begravelsesplads, tilsyneladende i ivrig Bøn; dog søger de altid for at sidde paa bare Steder, hvor de kan blive set og beundret af Folket.

For at de kan holde ud i Bønnen, bringer de andægtige dem styrkende Levnedsmidler, og da de tillige faar mange Penge, lever de et sorgløst Liv, er klædt i de fineste Stoffer, særlig i røde og hvide Farver, og prøver ved alle Midler paa at imponere Mængden og derved vinde mere og mere Indflydelse.

Rige og fattige spørger dem gerne om Raad, og deres Svar regnes ofte for et Slags Orakelsprog. Meget anset blandt Turkestans Muhamedanere er for øvrigt enhver, der har gjort en Valfartsrejse til Profetens Grav. De kaldes „Hadschi“, og har Lov til at bære hvide Farver. Muhamedanerne i Turkestan overholder punktligt Koranens Forskrifter, foretager de paabudte Afvætninger for hver Bøn og før og efter hvert Maaltid. Aldrig undlader de deres Morgen- og Aftenbøn, og

selv paa Rejser i det daarligste Vejr knæler de ned, hvor smudsig Gaden end er, og beder ved Solens Opgang og Nedgang, uden at bekymre sig om nogen forbigaende. Selv midt i et Skænderi eller endog et Slagsmaal indstiller de Fjendtlighederne, naar Bønnens Time er kommet, for efter endt Bøn at strides forfra med ny Iver.

Regelmæssig tilbagevendende Helligdage og Hviledage, som f. Eks. vore Søndage, har Muhamedanerne ikke. De har tre store aarlige Fester, der hver for sig fejres flere Dage i Træk, ellers gaar den ene Dag som den anden. Om Fredagene forsamles vel Mændene til Bøn, men derfra gaar de til deres Arbejde, og de øvrige Dage benyttes Moskeerne meget som Forsamlingshuse.

Den Skik, at Muhamedaneren tager sine Sko af, inden han gaar ind i Moskeen, er ikke af religiøs Oprindelse, men skyldes nærmest Renlighedshensyn, hvorfor det samme fordes overholdt af Europæerne. Ved Fællesbønnen, hvad enten den foregaar i Moskeen eller udenfor denne, ordner alle Deltagerne sig i Geledder ligesom Soldater, medens Forbederen staar foran Fronten, for at være synlig af alle. Under Bønnen skifter de bedende stadig Stilling; snart staar de, snart knæler de, og snart kaster de sig ned og berører Jorden med Panden. Forbederen fører an, og alle de tilstedeværende følger nøjagtig hans Bevægelser. Dette gør et meget komisk Indtryk paa de uindviiede, der nærmest tror at overvære en Forestilling. Kvinder maa ikke være til Stede ved Fællesbønnen, og overhovedet ikke komme ind i Moskeen.

Muhamedanernes Faste, der varer hele Ramadhan-Maaneden, er vidt forskellig fra de Kristnes Faste. Den bestaar ikke blot i Afholdelse fra Kødspiser eller i stort Maadehold ved Maaltiderne, men i, at Muhamedanerne intet maa nyde fra Solens Opgang til dens Nedgang, ikke en Gang et Glas Vand. Dette Fastebud overholder Muhamedanerne saa strengt, at de ikke en Gang tør bade, af Frygt for, at de skulde komme til at synke en Draabe Vand. Men saa snart Solen er gaaet ned, begynder de, for at holde sig skadeløse for det paalagte Savn, et rigtigt Ædegilde, ledsaget af Dans og Sang, som ofte varer til den lyse Morgen.

En rejsende beretter, at Muhamedanernes Faste nær havde bragt ham til Fortvivelse, thi Dagen igennem var de ude af Stand til at arbejde paa Grund af Sult og Tørst og Mangel paa Søvn, og om Natten holdt de en saadan Larm, at der ikke var et Øjebliks Ro at faa.

Megen Overtro er Muhamedanerne i Teheran i Besiddelse af, og dette benytter de religiøse Spekulanter sig af for at fremme deres Planer. Thi med Rette forstaar de, at deres Magt over Folket vil opføre den Dag, Fornuften vil sejre over Fanatismen og Overtroen.

Historiens Gentagelser.

Nogle Søgelys fra Nutid til Fortid.
Lær af Historien — men tænk og vælg frit!

—o—

Historien er rig paa Gentagelser, men ingen Steder træffer man dog den fuldkomne Overensstemmelse. Her som over alt er Virkeligheden udtømmelig rig paa Nuancer, lige fra det knap nok mærkbare til den mest slaaende Overensstemmelse. Men visse Grundlinier synes at gentage sig med lige saa stor Regelbundethed som Bølgegangen paa Havet: Nationers og Kulturers Opgang, Højdepunkt og Nedgang. Man gør vel i at kende disse Linier, men man maa samtidig huske paa, at Gentagelsen aldrig bliver helt nøjagtig. Der er altid ny Momenter, der spiller ind. Derfor byder Historien ogsaa Slægt efter Slægt: Lær af mig — men tænk og vælg frit!

Den lige tilendebragte Verdenskrig er kaldt den største og frygteligste, Menneskeheden har oplevet, men den savner dog ingenlunde sine Sidesstykker i Historien, selv om de i Omfang ikke naar op paa Højde med den. Store Koalitionskrige har Europa jo oplevet adskillige af. I Slutningen af det 17. og Begyndelsen af det 18. Aarhundrede stod næsten hele Verdensdelen i Brand fra den ene Ende til den anden, skønt ikke i en Krig som nu, men i to. Det spanske Tronfølgespørgsmaal samlede England, Holland og Østrig til Kamp mod Frankrig under Ludvig den 14., og de nordiske Lande laa i Strid om Østersøspørgsmaalet. 50 Aar senere samlede Østrig, Rusland og Frankrig sig til Kamp mod Frederik d. Store, som dog førte Preussen frem til en Stormagt. Og 50 Aar efter igen bekæmpede det gamle Europa de franske Revolutionsideer og derefter Napoleon.

Nu er det to vældige Koalitioner, der har bekæmpet hinanden paa det yderste, og man maa gaa mere end to Tusinde Aar tilbage for at finde et Sidesykke. Men saa findes det ogsaa ret slaaende.

Det gamle Grækenland var et Europa i mindre Format. Selve den græske Halvø Form med dens mange Bugter og Indskæringer minder om Europas Form, og i Befolkningen herskede der Uligheder nok til at vedligeholde staaende Strid. Storgækenlands Udvikling og den efterfølgende Kappelstrid mellem Sparta og Athen, der stræbte hidsigt efter at naa „en Plads i Solen“, frembyder mange slaaende Lighedspunkter med det, der er sket i europæisk Politik i de senere Aartier. Den første peloponnesiske Krig udbrød. Underhandlingerne for at afværge den store Ulykke førtes den Gang som nu til det sidste — endogsaa efter at Krigstilstanden var indtraadt. Og har ikke næsten de samme Ord lydt fra europæiske Stats-

mænd, som lød fra det spartanske Sendebud, da han vendte hjem fra det sidste frugtesløse Forsøg: „Denne Dag skal for Hællenerne være Begyndelsen til store Ulykker?“

Krigen varede i 27 Aar, og den endte med, at Athen blev fuldstændig knust. Men Grækenland var jo ikke dermed færdig med Krigen. Der fulgte flere hurtigt efter hinanden, og Athen var hurtigt saa restitueret, at den kunde deltage. Og næste Gang var det jo Sparta, der maatte bide i Græsset, og Theben blev tildelt Pladsen i Solen.

Er Europa ikke med 1914 kommen i Fare for at skulle dele det gamle Grækenlands Skæbne? Krigen har udmattet Vest- og Central-europa til det yderste, medens Rusland med sine ubegrænsede Muligheder staar tilbage paa en vis Maade kun med en Rift i Huden. Det har ganske vist faaet Bolschevismen, men det er vel kun et Tidsspørgsmaal, naar det er i Stand til at rejse sig igen. Med den russiske Revolution er Verdenshistorien kommen ind paa helt ny Baner, som ikke kan bedømmes nu. I Ruslands Sted er Amerika kommen med, og det følger jo Grundsætninger, der er helt modsatte Zarrigets.

Man tager sikkert ikke fejl, naar man siger, at Europas Skæbne — om det skal gaa den samme Vej som Gammel-Grækenland eller ikke — afhænger af det store Spørgsmaal, om der nu kan dannes et alsidigt sammensat, paa Retfærdighed og Forsonlighed hvilende Folkenes Forbund. Kan der ikke det, vil Krigens Dragesad spire op igen.

Og hvad Rusland angaar, da har det jo ikke haft hverken en Philip eller en Alexander. Men de Personligheder der nu savnes, kan jo aabenbare sig, naar Tiden fuldbrydes. Saadan plejer det at gaa. Lenin er det sikkert ikke. Den russiske Bolschevisme søger i mange Henseender sit Forbillede i den franske Revolution, særlig da den store Rædselsperiode. De russiske „Jacobiner“ tager aabenbart den store Revolution til Mønster — blot med den Forskel, at de har flyttet den fra det politiske Omraade til det sociale. Og her er vel ogsaa Bolschevismens allersvageste Punkt. Lenin Bolschevismens Danton — man har endnu ikke hørt Tale om nogen Robespierre — har den Fordel at befale over et Folk, som længe har været vænnet til Lydighed under Tvang. Derimod er det aabenbart mindre indstillet paa at lyste frivilligt. Og det er just derpaa, det kommer an.

Vor Verdensdel staar i Genskabslens Tegn. Det gode Resultat af Processen afhænger utvivlsomt af, om Ret og Retfærdighed bliver nogle af Hovedbestanddelene i det ny Folkenes Forbund. Sker det har Historien ikke alvorlige Skræmmespor at vise. Maaske kan da selv Rusland hurtigt vaagne til Dag, rejse sig frit af den Uhygge og Elendighed, hvori det nu befinder sig.

Dannelse.

—o—

Daglig hører man Begrebet Dannelse omtalt, og det er ikke saa underligt, da man i vore Dage mere end tidligere er tilbøjelig til at dele Menneskene i to Klasser, dannede og udannede. Egentlig er det vel en daarlig Inddelingsmaade, da det er ret individuelt, hvad man forstaar ved Dannelse. Lad os dog prøve at omtale nogle af de væsentligste Egenskaber ved Dannelse — og særlig ved en bestemt Gren af Dannelse, nemlig Aandsdannelse.

Maaske kan vi faa nogle Oplysninger ved at se paa selve Ordet „dannel“. Det bruges som bekendt ikke alene om Mennesker, men ogsaa om livløse Ting.

Saaledes som Naturprodukterne umiddelbart foreligger, er de i Reglen ikke skikkede til at tjene vore Øjemed; der kræves forinden, at de af os underkastes en eller anden Bearbejdelse. Jærnet er f. Eks. til ingen Nytte for os, saa længe det ligger i Jordens Skød. Skal vi have Gavn af det, maa det drages frem og behandles, hvorefter vi kan anvende det til Plove, Hamre, Spader o. lign. Paa samme Maade er det med vi Mennesker.

De Evner, hvormed vi fra Naturens Haand er udstyret, kan ikke gøre sig gældende, med mindre de ordentlig indøves og opdrages. Der viser sig dog en væsentlig Forskel mellem Menneskene og de livløse Genstande. Om disse gælder det nemlig, at de dannes til et bestemt Brug, hvormed deres Dannelse er udtømt. Vi Mennesker har nok et bestemt Kald her i Livet, og det er vor Pligt at blive saaledes dannede, at vi kan varetage dette Kald, men hermed tør vi aldeles ikke lade os nøje; vi maa ogsaa dygtiggøre os til at føre et virkelig menneskeligt Liv.

Ved Begrebet Dannelse sigtes enen til noget teoretisk eller til noget praktisk eller til en Forening af begge Dele. Hvor der er Viden, er der i Reglen ogsaa — i al Fald til en vis Grad — nalle Manerer, og netle Manerer gaar dog sjældent Haand i Haand med fuldstændig Uvidenhed.

Ordet dannet er egentlig uheldigt valgt, da det ved sin Form angiver noget, der er gjort ved en, hvilket ikke er rigtigt, da jo som bekendt al sand Dannelse i det væsentligste er noget, der kommer fra en selv.

Gennem en Slags Dressur er der selvfølgelig en Mængde Mennesker, der er afrettet til som Pageøjer at fremplapre visse Ord og som Aber til at foretage en bestemt Slags Kunster.

Denne Form for Dannelse bærer i høj Grad med Urette dette Navn, selv om det er en ret almindelig Form, maaske den almindeligste. I vore Dage er det vist nok denne uægte Dannelse, der triumferer, medens de virkelig dannede er i Mindretal. Sætningen: „Mange er kaldede, men faa er udvalgte“, staar ogsaa her ved Magt.

Nu til Dags er det blevet saaledes, at der hovedsagelig kun spørges efter Penge. Den, der har skaffet sig en Formue, behøver blot en ganske overfladisk Politur for at give sit Besyv med i Laget, ja for at slaa Tønen an. I Kraft af sine Penge kan han faa Folk til at møde ved sine Selskaber; i Kraft af dem kan han maaske, hvis han ønsker det, gennem Pressen paavirke den offentlige Mening.

Ogsaa indenfor de læsendes Kredse er det gaaet en Del tilbage med Hensyn til almindelig Dannelse, og Grunden er vist, at man er gaaet alt for meget op i Eksamensterperi. Det er selvfølgelig godt, naar man med Iver dyrker sit Fag; men man

forregner sig vist, naar man alt for lidsigt lader Eksamenslæsning være det eneste Maal. Paa denne Maade naar man maaske nok en bedre Eksamen og derigennem et bedre Embede — maaske! Det skal villigt indrømmes, at disse mulige Resultat af den gode Eksamen ikke helt kan overses; men naar alt kommer til alt, er Embedet dog ikke det vigtigste; det kommer dog vel først og fremmest an paa, at Livet er værd at leve, at man faar et virkeligt Udbytte af det. „Hvad gavner det et Menneske“, er det blevet sagt, „om han vinder den hele Verden, men tager Skade paa sin Sjæl?“ Ja, det er sandt, maa de fleste af os sikkert indrømme, men vi er for materialistisk anlagte, vi tager Embedet, og lader det saa blive med det øvrige, som det bedst kan.

Man tager højlig fejl, hvis man tror, at denne almindelige Dannelse indfinder sig af sig selv som en nødvendig Følge af naturlig gode Aulæg, om disse er nok saa fortrinlige. Sand Dannelse er betinget af en uafbrudt Selvopdragelse; den kan fremmes ved Omgang med Meningsfæller og for den Sags Skyld ogsaa Modstandere — vel at mærke, naar det er betydelige Modstandere; men først og sidst kræver den Stillehed og Ro; den, som altid maa være i Selskab, som aldrig har lært at paaskønne Ensomhedens Velsignelse, er og bliver en Barbar.

En Hovedbetingelse for at naa virkelig Dannelse er, at man har Mod til at vandre sine egne Veje. Man skal ikke gøre sig Umage for at have Skin af at være uopdragen. Man skal ikke undse sig for at tilstaa, at man ikke kender et Teaterstykke eller en Bog, som hele Byen taler om; men man skal skamme sig, hvis man, naar en aandelig Interesse vaagner hos en, ikke straks gør alt for at tilfredsstille den, da man ellers udsætter sig for, at den af Mangel paa Næring dør og ikke senere melder sig.

— Bjørnson har en Gang sagt, at det danske Folk var et af de bedst oplyste Folk. Maaske dette er rigtigt; men man tager storlig fejl, hvis man herfra vil slutte, at det danske Folk hører til de mest dannede Folk.

Dit Smil.

Hvor er Du smuk,
hvor er din Skønhed rolig,
dit Haar om Kind og Pande
vælder frem;
dit Blik er ej for Lidenskaber Bolig,
kun stille Ynde lyser fra dets Gem.

Naar jeg er træt af Dagens Slid
og Møje,
da sætter jeg mig
stille ned hos dig.
Og jeg blir glad for Smilet
i dit Øje,
for hvert et Ord,
der kun er sagt for mig.

Jeg elsker at se Smilet
paa din Kind,
at glæde dig, at høre ret din Latter,
da er det først,
jag Livets Lykke fatter.

Naar ret Du ler, da bliver
lyst mit Sind,
men — derimod —
i Fald Du er bedrovet
da synker mit Humør
helt ned i Sløvet.
Cai M. Woel.

Udenfor Redaktionen.

—o—

Vejen til Lykken.

En almindelig Historie.

Ja nu lille Mor kan jeg med Glæde forsikre dig, at jeg har fundet Vejen til Lykken.

Konen: Er du sikker paa, at du

har regned ret, min Kære!

Manden: Ja, nu skal jeg fortælle dig, hvorledes det kan gaa til. Ser du, lille Mor, jeg kan jo blive Arbejdsgiver; det vil sige, jeg kan faa andre til at arbejde for mig, saa kan du selv tænke over. Hvis jeg nu begynder med 25 Arbejdere og kan tjene 2 Kroner om Dagen paa hver Arbejder, saa bliver det jo 50 Kroner om Dagen. Hvis jeg saa antager 50 Arbejdere, saa bliver det Hundrede Kroner om Dagen, kan du nok selv regne ud.

Konen: Ja nu har jeg det, du er virkelig en god Mand, og du har et godt Hoved, du er sikkert skabt til at være Arbejdsgiver; men er det ikke uretfærdigt at tage saa meget som to Kroner fra hver Arbejder om Dagen? Vi er jo kristelige Mennesker.

Manden: Aa du er da alt for indskrænket, min kære Kone, det kan man da ikke kalde uretfærdigt, at man giver en Arbejder, hvad man vil; forresten skal ikke Arbejderne vide noget om, at man lever paa deres Fortjeneste.

Konen: Ja men nu skal jeg fortælle dig, hvad jeg ved om Arbejderne. Har du ikke hørt, at Arbejderne har Fagforening, og der bestemmer de selv Prisen paa Arbejdet, saa det gaar nok heller ikke saa let, som du tror, min kære Mand, og saa har jeg hørt, at de har en Arbejdsløshedskasse; det vil sige, at hvis de bliver forhindrede i at kunne arbejde, saa har de deres Understøttelse af Arbejdsløhedskassen, og for hver Dag de ikke kan arbejde, saa bliver det dig, der sætter 100 Kroner til om Dagen, hvis du har 50 Arbejdere, og 50 Kroner hvis du har 25 Arbejdere, og det kan du jo ikke taale, min kære Mand.

Manden: Aa, du siger noget, min kære Kone; det har jeg ikke tænkt paa. Det var da forbandet! Ja de Arbejdere, de er snart lige saa kloge som os selv; det skulde da forhindres. De tager jo Magten fra os; det skulde forbydes Arbejderne at melde sig ind i en Arbejdsløshedskasse. Vi maa raabe op med fuld Hals, saa det kan høres op til den Almægtige, at Arbejderne ikke vil arbejde, naar de kommer i en Arbejdsløshedskasse, og vi Kapitalister gaar til Grunde.

A. S.

Teaterforestillingen

paa Mandag bringes i Erindring. Der opføres bl. a. Hostrups ovenud morsomme Sangspil „Intrigerne“, for hvilket jo al Anbefaling er overflødig; om Hostrups Komedier gælder at man ikke kan se dem for ofte. Stykket er forøvrigt skrevet i 1844, mens Hostrup var Huslærer paa Landet, og kan saaledes i Aar holde 75 Aars Jubilæum.

x.

Underskudet bedes udbetalt

I et Sogn i Nærheden af Nykøbing S. har Ligningskommissionen modtaget følgende Selvangivelse; Hermed en Liste over Forbruget til 2 voksne og 8 Børn.

Smør	312 Kr. 00 Ø.
Brød	138 — 62 —
Sukker	116 — 48 —
Gryn	104 — 12 —
Kød og Flæsk	312 — 00 —
Sød Mælk	141 — 44 —
Skummet Mælk	174 — 72 —
Paalæg	260 — 00 —
Kartofler	150 — 00 —
Beklædning	400 — 00 —
Ildebrændsel	100 — 00 —
Husleje	150 — 00 —

Udgift 2359 Kr. 38 Ø.
Indtægt 1448 — 15 —

Underskud 911 Kr. 23 Ø.
som bedes udbetalt.
Med Hilsen!

En Arbejder, som er ved at dø af Spekulation med at faa det til at gaa rundt,

Senge,

Kommoder, Klædeskabe, Servanter og forskellige andre Møbler havest paa Lager og sælges til rimelige Priser.

Snedker Pihl, Rø St.
Telefon 55.

Olsker.

Kommuneskatten

for 2det Halvaar 1918—19 bedes indbetalt til Kassereren inden 1ste April, hvorefter Restancelisten vil blive skrevet og Rente beregnet.

Sogneraadet.

Humledal Gædningsforening

afholder sin aarlige Generalforsamling i Olsker Forsamlingshus Fredag den 21. ds., Eftm. Kl. 5.

August Olsen.

RØ.

Møde, om Gud vil, Lørdag den 15. og Mandag den 17. ds. Kl. 7^{1/2} i Forsamlingshuset.

Nielsen Brønjning taler.
Alle er velkomne.

Ludpulver

er paa Lager.

Allinge Kolonial og Produktforretning

Transportspande

i forskellige Størrelser samt hjemmelavede gode **Malkespande** anbefales. Et Parti **Rammellister** sælges til nedsat Pris. **Glastegl** og **Vinduesglas** anbefales i alm. Maal.

Harald Petersen,
Allinge.

En proper og paalidelig

ung Pige

kan faa en god Plads ved indvendig Gerning til 1. Maj

Villa Virkelyst, Hasle.

Telefon 70.

Kali

er hjemkommen. — Bestilte Partier bedes venligst afhentet.

Allinge Kolonial & Produktforretning

Røde Sættekartofler

er til Salg paa „Skovbo“. Telefon 34. Sandvig.

En ny god Fastvogn

er til Salg hos

Smed Karl Olsen,
Humledal.

Ris, Sago,

Sagamel, Kartoffelmel,
Abrikoser, Blommer,
smaa og store Rosiner.

Allinge Kolonial-Produktforretning

Rosenkartofler

Roer og Halm er til Salg paa

Lundegaard, Allinge.

Telefon 77.

Hasle

Til Konfirmationen

anbefales **Salmebøger** til billige Priser (Navn gratis) samt et stort Udvalg i Kort og Telegrammer, Pengebøger, Dametasker, Syasker, Sykurve Album m. m.

Charles Svendsen.

NB. Ny hjemkomne **Tapeter** anbefales.

Barbermaskiner

og ægte Gilletteblade anbefales fra

Allinge Kolonial & Produktforretning

Nye Senderinger Tagpap, Som og Spiger

og disse sælges til **nedsatte** og billige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Ronne-Allinge Jernbanes Køreplan.

Søgnedage.

Ronne—Sandvig

Fra Ronne	820	630
- Nyker	843	653
- Klemensker	903	713
- Rø	923	733
- Tein	941	751
- Allinge	954	804
- Sandvig	10—	810

Sandvig—Ronne

Fra Sandvig	11—	840
- Allinge	1111	851
- Tein	1124	904
- Rø	1142	923
- Klemensker	1205	943
- Nyker	1220	10—
- Ronne	1240	1020

Søn- og Helligdage.

Ronne—Sandvig

Fra Ronne	845	1235	450
- Nyker	904	1254	509
- Klemensker	921	111	526
- Rø	939	129	544
- Tein	954	144	556
- Allinge	1004	154	609
- Sandvig	1010	2—	615

Sandvig—Ronne

Fra Sandvig	1040	230	645
- Allinge	1048	238	653
- Tein	1058	248	703
- Rø	1114	304	719
- Klemensker	1133	323	738
- Nyker	1145	335	750
- Ronne	1205	355	810

Erindringsliste.

Toldkamret 8—12 Form., 2—5 Efterm.

Kammerkontoret 10—11 og 2—4.

Borgmesterkontoret 2—4 Eftm.

Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.

Sparekassen 10—12 og 2—4.

Branddirektøren do.

Stempelaffald i Sparekassen. 10—12, 2—4

Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag

og Fredag Efterm., Mandag og

Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.

Distriktslægen 8—9 og 2—3.

Postkontoret: Søgnedage 9—12 og 2—7

Søndag 12—2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 7 Aften.

Søndag 12—2.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr.

Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em

Folketingsamlingen paa Raadhuset:

Fredag 7—8,

Jernbanest. er aaben for Gods 8-12, 2-7

Hjælpekassen: Formd. Bagern. P. Holm

Kasserer H. P. Kofod. Kontortid hver

Fredag fra 5—7.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere — til Underretning for Redaktionen — opgiver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet, og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil jagttagde den strængeste Diskretion med Hensyn til sine Kilder.

Gudstjenester og Møder.

Søndag den 16. Marts.

Allinge Kirke Kl. 10 Præsteindvielse.

Ols Kirke Kl. 2.

Skal De have en ny Klædning?

Se da først vort store Lager af prima engelske

Kamgarnsvarer,

der sælges til meget moderate Priser. Ethvert Klædningsstykke leveres efter Maal med Garanti for Pasning og god Forarbejdning.

Nordlandets Handelshus.

Allinge Kolonial & Produktforretning

Meddelelse til vore Bestillere af Markfrø.

Tidlig modent Rødkløverfrø vil blive leveret af russisk og bømsk Avl. Sildig modent Rødkløverfrø af svensk Avl. Lucernefrø af nordrussisk og ungarsk Avl. Kællingetand af italiensk Avl — bedste Sort. Draphavre af mæhrisk og fransk Avl.

Herefter vil vi kunne levere alle de bestilte Kvanta, og vi kan modtage endnu flere Bestillinger af de nævnte Sorter. Der kommer faste Maksimalpriser paa alle disse Varer.

Af Sommerroen „Øster-Sundom“ er der meget kuapt af Frø til Udsæd.

Nordlandets Handelshus.

Høstbindegarn.

Vær saa venlig at indsende Bestillinger snarest til

Allinge Kolonial- og Produktforretning

Brødrene Anker Jernstøberi & Maskinfabrik

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Kul haves stadig paa Lager ved Levka. Pris 4,50-5,50 hl.

Bygningsartikler.

Brædder Planker Tømmer

Tagpap, Søm og Spiger, Støbegods

Cement, hydraulisk Kalk

anbefaler

Allinge Kolonial & Produktforretning

Vi har mange 2" Ailepumper

af den rigtige Slags og sælger disse kontant til omtrent halv Pris — i Forhold til Dagsprisen.

Vi har passende Rør til Pumpe, saa disse leveres færdige, naar vi faar Højden opgivet.

Nordlandets Handelshus.

Skovle og Spader

sælges billigt hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Allinge Partivareforretning.

En Del godt, brugt

Dame- og Herretøj er hjemkommen og sælges til rimelige Priser.

J. Larsen.

Klipfisk.

Et lille Parti letsaltet Klipfisk til 60 Øre pr. 1/2 kg.

J. B. Larsen.

En Pige eller Dreng

kan faa Plads 1ste Maj.

Charles Nielsen,
Kokkeløkke pr. Allinge.

Bødkerarbejde

udføres. Sildefjerdinger og Ottinger haves paa Lager.

Bødker Chr. Carlsen.
Sandvig.

Egde Gillette-Blade

er hjemkommet.

J. B. Larsen

En Medhjælper eller Forkarl

og to yngre Karle samt en ung Pige, fri for Malkning, kan faa Plads til 1ste Maj paa

Kildesgaard pr. Tein.
Telf. Allinge 81.

Det lille Restparti af

Træskostövler,

som jeg har tilbage, sælges meget billigt fra

M. Lunds Træskoforretning, Allinge.

En flink og paalidelig Dreng,

der er villig til at malke, søges til 1ste Maj til Nymølle

C. O. Kofoed.

Expres-Gulvfernis

og amerikansk-Gulvlak forventes Lørdag.

J. B. Larsen.

En yngre Karl

søges til 1ste Maj paa

Møllegaard i Rø.

En nykonfirmeret Pige

kan til 1ste Maj faa Plads.

J. Mikkelsen,
„Grøndal“ syd for Allinge.

Køkkenpige og Sluepige.

En Køkkenpige søges til 1 Maj og en flink proper Sluepige antages straks.

Højers Hotel.

Muslingeskaller

pr. 50 kg Kr. 3,50.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Prima Frugtmarmelade

75 Øre pr. 1/2 kg.

J. B. Larsen.

Flipper.

Et mindre Parti Flipper i de almindelige Faconer er hjemkommen og sælges til rimelige Priser.

Kraver, Slips og Sløjfer i righoldigt Udvalg.

Nordlandets Handelshus

Blandet Frugtsaft

Hindbærssaft
Hyldebærssaft
Jordbærssaft
Kirsebærssaft
Ribssaft
Solbærssaft

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Prima Kogeærter

Klipfisk

Amager-Hvidkaal

anbefaler

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Islandske Tøjer,

Strømper og Vanter

haves paa Lager.

Nordlandets Handelshus.

Ligkister og Møbler.

anbefales.

Klemensker Snedkerforretning

Telf. Kl. n 13.

L. Pihl.

Tobak

er atter paa Lager hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Hasle Bødkerforretning.

Aljetønder og Saltekar samt al Slags Bødkerarbejde haves paa Lager. Reparationer udføres.

C. Aakerlund,
Telefon Hasle 105.

Blodbudding

i 2 kg Daaser, pr. Daase 2 Kr.

Allinge Kolonial & Produktforretning.

By- og Herredsfuldmegetig Johannes Kofoed, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 For. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Soda

og prima Marselie-Sæbe. anbefaler

Allinge Kolonial og Produktforretning.

Olser Brugsforening.

Extraordinær Generalforsamling i Forsamlingshuset Mandag d. 17. ds. Dagsorden i Butikken. Kl. 7. Bestyrelsen.

Kaffe, Te, Chokolade og Cacao

Billigste Dagspriser fra

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Allinge-Sandvig Sygekasse

afholder sin aarlige Generalforsamling paa Forsamlingshuset „Hammershus“ Tirsdag Aften den 18. Marts Kl. 7 1/2. Dagsorden:

Beretning. Regnskabet. Valg af Tillidsmænd. Ændring af Lovens § 2. Forhandling om Kontingentforhøjelse eller Afskaffelse af Medicin. Forhandling om Hjemmesygepleje. Eventuelt.

Derefter holder Begravelseskassen Generalforsamling med den sædvanlige Dagsorden.

Efter Begravelseskassens Generalforsamling holder Sygekassen paany Generalforsamling for at vedtage Lovændringen.

I Tiden indtil Generalforsamlingen ligger Regnskabet til Eftersyn hos Formanden.

Bestyrelsen.

Pladsen som Pedel

ved Forsamlingshuset Hammershus er ledig fra 1. April d. A.

Elias Svendsen.

Olser Afholdsforening

afholder

Stiftelsesfest

i Forsamlingshuset Torsdag d. 27. ds. Kl. 7 1/2 — med Foredrag af af Bødkermester Carl Aakerlund, hvortil alle indbydes.

Bestyrelsen.

Brugte Vinduer og Døre

samt Læggekartofler af Juli og Up to dates er til Salg hos

Julius Møller ved Vedby.

Rosenkartofler

og Sættekartofler er til Salg.

Gartner N. Jacobsen,
Olser.

Tagpap og Søm

Billigste Dagspris.

Allinge Kolonial- og Produktforretning

En Pige

kan faa Plads til 1ste Maj paa

Bjerregaard i Olser.

En 14-16-aars Dreng

eller yngre Karl kan faa Plads til 1. Maj.

Tlf. 88. jacobsen, Tein.

RØ.

RØ.

En Del af det bestilte Brænde kan faas udleveret ved Henvendelse til Gdr. Krøyer, Kroggaard.

Sogneraadet.

En flink Karl

som kan følge Heste, kan til 1ste Maj faa Plads paa

Dynddalegaard i Rø.

Rugeæg

sælges af følgende Stammer:

Plymouth Rocks, Rhode Islands Reds, gule Orpingtons og Anconas. 40 Øre pr. Stk. Alle Stammer præmierede.

Andersen, Allinge St.

Benyt Lejligheden

til at se et af Hostrups bekendte Skuespil „Intrigerne“ paa Theatret paa Mandag Kl. 7 1/2.

Prima dansk

Ludpulver

er hjemkommen.

J. B. Larsen.

En flink og paalidelig

Pige

fri for Malkning, men som vil deltage i Madlavning, søges til 1. Maj paa

Valdnøddegaard,

Tlf. Allinge 110. Tein St.

En 15-16-aars Dreng

til at passe Kreaturer kan til 1ste Maj faa Plads paa

Blaaholt pr. Allinge.

1 ny og 1 brugt Herrecykle

(høje) er til Salg hos

Kaptajn Kofoed,
Allinge.

Prima Hvedemel,

Bagepulver

Citronessents

Mandeleessents

Vanilleessents

Vaniljetabletter

Vaniljesukker

Vaniliestænger

Kardemomme

søde Mandler

bittere do.

Rosiner

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Skråatobak og Røgtobak

fabrikeret af ren amerikansk Tobak — frisk og velsmagende, sælges gerne og til meget rimelig Pris i

Nordlandets Handelshus.

Læderolie

og selvblankende Seletøjssvarte anbefales.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa aln. Sparekassetilkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Vi beder vore Kunder paa Landet om Bestilling paa bedste Sort amk. Høstbindegarn

til kommende Høst. Vi skal skaffe bedste Kvalitet til den laveste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Stort Udvalg Billigste Priser

Køkkenrekvisitter

faas hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Til Konfirmationskjoler

anbefales:

Hvid Voile i mange Kvaliteter fra 2 Kr. m.

Hvid engelsk Moll ekstra bredt, 2 Kr. m.

Sort Alpacca fra 4 Kr. m.

Uldmouseline i flot Mønsterudvalg, Pris fra 2,65 Øre m.

Foer og Besætningsartikler i righoldigt Udvalg.

Nordlandets Handelshus.

Prima Hamp og Manilla-Tovværk

anbefales fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Vi har meget pæne

pløjede og høvlede Brædder.

Disse ere rene, det vil sige fri for store Knaster, og tørre — egner sig udmærket til Gulve og Loftet og andet Brug. Alle Længder, saavel korte som lange, helt op til 20 Fod.

Fine nordlandske tørre Fyrrebrædder, 1"-14".

Alle Brædder og Længder passende til Møbler o. lign.

Et Parti gode kantskaarne Udskudsbrædder 3/4" og 1" sælges forholdsvis billigt, idet disse ikke blev forhøjet ved sidste Prisforandring.

Ved kontant Handel gives stor Rabat i

Nordlandets Handelshus.

Hvidevarer.

Dowlas, Medium, Twill, Shirting.

Stribet Dyuefatin. Lagendowlas

i forskellige Kvaliteter fra Kr. 3,50 m.

Altid billigste Pris i

Nordlandets Handelshus.

Vestjyder.

Al Elisabeth.

—§—

Hedeprinsessen.

I.

Dette er et af Krigsaarenes talrige Eventyr.

Det begyndte for henvend 30 Aar siden med, at lille Grethe blev født ude i et af Vestjyllands fattigste Hedesogne. Ude paa den store Hede laa hendes Hjem, og det var endda et af de allerringeste. Dertil var Forældrene ikke alene fattige, men tilmed lidet ansete. Manden var der kun ringe „Skub i“, hvorfor han havde ondt ved at forsørge Familien, og naar han ikke vidste andre Udveje, „huggede“ han lidt, hvor han kunde komme af Sted med det. Snart var et Par Høns forsvundne en Nat fra en af Gaardene vest for eller sønder ude, og snart forekom det Gaardmanden eller en af hans Karle, at nogen havde „været ved“ en tærskel Rugdyng. Det hændte ogsaa, at der forsvandt et Stykke Flæsk eller et Par Pølser fra Saltkarret, naar man havde „sorte Søren“ paa Arbejde, ja en Juleaften maatte en Familie endog renoncere paa Flæsketegen, der om Eftermiddagen var forsvunden fra Spisekammerbordet. Der havde nok staaet et Vindue paa Klem, og „sorte Søren“ var bleven set komme østen ud af Gaarden med noget under Frakken. Naa, der blev aldrig gjort noget ved den Slags Ting, ingen vilde udsætte sig for eventuelt at komme til at foretage en unødigt Rejse til Herredskontoret, der laa 3—4 Mil borte. Men aarvaagne og mistænksomme Øjne fulgte „sorte Søren“, naar man havde ham paa Arbejde, og man sendte ikke Bud efter ham, dersom der var andre at faa.

Det siger sig selv, at Børnene fra et saadant Hjem tidlig maatte bøde for Forældrenes Synder. Især blev det slemt for dem, da de kom i Skole. Thi ingen Skabninger er mere ubarmhertige end Skolebørn. Hvad de voksne hverken vil eller godt tør nævne, det snakkes der højlydt om i Skolen. „Hvem har nu taget mit Griffel?“ Det er vel ikke gaet med det, som med Maarens Lauesens Pølser eller Peter Snedkers Flæsketeg. „Aa, det kan jo være, den er rendt ad Heden til, ligesom Kristen Antons Høns!“ Den Slags Bemærkninger faldt jævnlig, og da samtlige Tilhøreres inkvisitoriske Blikke samtidig rettedes mod Grethe og hendes noget ældre Broder Hans, kunde jo ikke tage fejl af, til hvem de var adresserede.

For øvrigt var Drengen en slem Knægt, eller blev det i hvert Fald. Udelukket er det desværre ikke, at de ubarmhertige Kammerater havde nogen Skyld deri, thi deres ondsindede — og fra først af ufortjente — Bemærkninger vakte Drengens Trods og Raseri. Men arvelige Anlæg havde han vel ogsaa. Nok er det, han baade løj og stjal, og overgik alle andre i Raahed og usømmelig Adfærd. Derimod svarede Grethe aldrig noget paa Angrebene, men saa blot paa sine Plagaaender med to store forbavsende og bedrøvede Øjne, der virkede saa underlig afvæbnende. Der var noget saa helstøbt og fast over hendes hele lille Person, og hvor var hun sød med de store, mørke Øjne og det krøllede Haar! Men ak saa fattig! Især var hun ynkværdig en Vinter i en tynd, laset og snævsel Bomulds-kjole, der tilmed var alt for lille til hende, saa baade Arme og Ben ligesom stak alt for langt ud. Arme og Hænder var røde og blaa af Kulde, og Benene dækkedes kun til Knæet af overstoppe og til Dels hullede Strømper. At saadanne stakkels Børn ikke gaar til! Men

Sommeren er Fattigfolks Haab og Trøst. Da den kom, klippede Grethes Mor de pjaltede Ærmer af Kjolen, Strømper og Træsko blev smidt, og Kinderne rødmede og rundedes under Solens Varme, mens Haaret blegedes og Nakken blev brun. Det var saadan en Højsommerdag, at Grethe fik sit Navn. Hjemad fra Skolen travede hun i Middagstiden i Hedevejens sandede Hjulspor, da en Vogn naaede hende. Forbavset sprang hun til Siden, det var oven i Købet en Fjedervogn, og i Bagsædet sad en fin Mand, der nu venligt spurgte hende, om hun kunde sige ham, hvor Laust Hjulør boede. Ih, det kunde Grethe da nok, og hun begyndte at forklare, idet hun pegede længere ind ad Heden til. Men saa siger Manden i det samme: Kom herop til mig, min lille Pige, du skal jo alligevel samme Vej. Grethe blev ildrød af Undseelse og Glæde. Den fine Mand knappede Læderet op, rakte hende en hvid, blød Haand, hvori hun lagde sin lille brune, og et Øjeblik efter sad hun ved hans Side i den bløde Agestol. Det var det vidunderligste, hun i sit Liv havde oplevet! Og tænk, at skulle komme kørende forbi Peter Hansens og Kresten Skrædders! Og saa venligt Manden snakkede til hende. Inden hun vidste af det, havde hun næsten fortalt ham alt, hvad hun vidste baade om sig selv, sine Forældre. Skolen og meget mere. Skrædderens og Peter Hansens Hus passeredes, og Køretøjet vakte berettiget Opsigt, hvor det kom frem. Nu nærmede det sig hendes Hjem, og Grethe sukkede. „Hvorfor sukker du, lille Ven?“ spurgte Manden. „Aa, a er endda saa ked af, den Køretur er forbi“ sagde hun, „a kommer aldrig op i saadan en fin Vogn mere“. „Sig ikke det“, smilte den fremmede, „saadan en lille Hedeprinsesse faar maaske selv et fint Køretøj, naar hun bliver stor“. „Aa ja“, Grethes Øjne lyste, „og saa vil a køre forbi alle Husene herude og alle dem derovre“. Hun pegede i Retning mod Skolen. Den fremmede nikkede og lo, idet han rakte hende Haanden til Farvel. Og saa kørte Vognen videre ud over Heden, mens Grethe fra den vestre Husbavstirrede efter den.

Hendes Oplevelse forekom hende som en dejlig Drøm. Og aldrig havde hun set saa fin en Mand med saa hvide Hænder og saa gode Øjne.

Siden fik Grethe at vide, at Manden var den ny Præst, der skulde ud til Ane Hjulør, som laa for Døden. Og en stor Glæde fyldte hendes Sind, den, at naar hun skulde konfirmeres, skulde hun „gaa til Præst“ hos ham, og indtil da skulde hun se ham hvert Foraar til Eksamen. Præsten kendte hende da ogsaa det følgende Foraar og talte med hende om Køreturen — til de andre og fornemmere Pigebrøns store Misundelse. Men Grethe følte sig stærkere og gladere, siden hun havde faaet sin ny Ven. Thi naar Kammeraterne var onde imod hende, saa trøstede hun sig altid ved Tanken om, at næste Foraar, da skulde hun igen se Præsten, og næste Foraar igen, og næste, indtil hun i et halvt Aar skulde se ham to Gange om Ugen. Og derefter, ja saa var hun voksen, skulde ikke i Skole mere og vilde dermed slippe for deres Drillerier og Ondskab. Og mon hun saa skulde faa det fine Køretøj? Hui, hendes gode, fine Ven, troede jo da, det kunde være muligt. Hun havde ikke fortalt det til nogen, — heller ikke, at han havde kaldt hende Hedeprinsesse. Et sikkert Instinkt havde afholdt hende derfra. Men dybt i sit trofast og taknemmelige lille Hjærte gemte hun, hvad han havde sagt.

Overrelssagt. Bojesen-Koefoed
Sct. Mortensgade 17, Rønne, Telf. 22
(tidl. Fuldm. ved Byfogedkontoret i Hasle).

Kontordag i Allinge Mandag
do. i Klemens (Kroen) Tirsdag Eft.

Vi har Lager af

Krystal Soda og amerikansk Soda

og venter fremdeles at kunne ekspedere denne Vare.

Ligeledes venter vi i de første Dage engelsk Perfektionssæbe i hele og halve Pakker. Engelsk Vaskepulver i Pakker. Vi har ægte Marseillesæbe, Salmiak-Terpentinsæbe, Kvillayabark, Potaske, Kugleblaat, Blaaposer, og sælger til meget rimelige Priser.

Nordlandets Handelshus

Markfrö.

Bestillinger

bedes snarest indsendt.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

God billige Spisevarer

Saltet bornholmsk Torsk
75 Øre 1/2 kg.

Saltet Helleflynder
85 Øre 1/2 kg.

Extra prima Klipfisk
125 Øre 1/2 kg.

God bornholmsk Sommersild
sælges til Maksimalpris.

Nordlandets Handelshus

Prima

Taglak og Tagtjære

samt Tjærekostrer anbefales fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Nye Sendinger af bedste Kvalitet

CACAO
i løs Vægt 275 Øre 1/2 kg.

Cloettas Chokolader
270 Øre 1/2 kg.

Billigere og tarveligere Sorter føres ikke.

Nordlandets Handelshus

Ny hjemkommen

CACAO
2,60—3 00 1/2 kg.

Chokolade

200—270—300 Øre 1/2 kg.

F. B. Larsen.

Aljetønderne

leveres gerne frit til nærmeste Station fra

Snedker L. Pihl,
Telefon n. 13, Klemensker.

Fersk

Medisterpølse

Prima Knækpølse
Bayerske Pølser
Cervelatpølse
Kulve Rullepølse
Leverpølse
Leverpostej
Kødpostej
Oxefilet
Spegepølse

Friske Varer 2 Gange om Ugen.

F. B. Larsen.